

Verslag van de lezing van Carl De Vos op 12 september 2024

Je hebt zo van die sprekers ... Het juiste woord komt altijd in de juiste zin en met de meest juiste intonatie, volzinnen worden aan elkaar geregen en het verhaal dat ze brengen blijft boeiend tot het laatste woord is gevallen. Carl De Vos in een notendop.

Voilà, daarmee zal Carl heel tevreden zijn ... toch? .

2024 is, volgens de spreker, de moeder van de moeder van alle verkiezingsjaren. Nooit werden meer verkiezingen georganiseerd dan dit jaar. Federale, regionale, Europese, lokale, provinciale en tenslotte ook nog eens sociale verkiezingen.

Carl De Vos ging van start met een analyse van de verkiezingsuitslag van juni 2024. Hij stelde vast dat vrijwel iedereen, met uitzondering van de liberalen die werkelijk geen enkel argument konden bedenken om zich ook tot winnaar uit te roepen, op de avond van de stembusgang blij waren met hun behaalde resultaat. Eigenaardig genoeg werd de partij die het meeste aantal stemmen had gewonnen in vergelijking met de vorige verkiezingen, het Vlaams Belang, min of meer bij de verliezers gerekend. De verwachtingen werden uiteindelijk niet ingelost nl. dat ze de grootste partij zouden worden.

Zelfs de CD&V, met Sammy Mahdi op kop, die hun slechtste verkiezingsresultaat ooit behaalden, wisten de perceptie te creëren dat ze winnaars waren. De peilingen hadden immers nog slechter voorspeld en sinds de nieuwe voorzitter het roer had overgenomen was de partij in vergelijking met vroegere peilingen licht gestegen.

Slotsom: goede of slechte verkiezingsuitslagen? Louter perceptie.

Verder ging het over de regeringsvormingen op regionaal en federaal vlak, waarbij de lokale verkiezingen, hoewel ze amper een graadmeter zijn voor de politieke verhoudingen op een hoger niveau, een remmende factor zijn.

Toch komt men best zo vlug mogelijk tot een regering want om de 5 jaar worden er in principe verkiezingen gehouden. Als men een jaar nodig heeft om een regering te vormen en een jaar voor de volgende verkiezingen geen belangrijke beslissingen meer durft te nemen. Ja, dan blijven er amper 3 jaar over om echt te besturen.

‘Onder professoren’ is de titel van een boek van Willem Frederik Hermans. Het deed me denken aan beide professoren Carl De Vos en onze moderator en inleider van dienst, Wim De Clercq. De politicoloog voelde zich duidelijk thuis, op zijn gemak in de buurt van Wim. En dan wordt een spreker die sowieso al goed is alleen maar beter.

Overigens van partijdigheid voor één of andere fractie viel geen spoor te bekennen. Hierop zul je Carl De Vos niet betrappen, alhoewel hij zich vroeger – in een vorig leven in het jaar 2000 – ooit kandidaat had gesteld voor de SP.A bij de gemeenteraadsverkiezingen in Izegem. Hij werd niet verkozen. Zo zie je maar, dat van die beste stuurlii..

Blijft één groot mysterie over waar menig Rederijker, zo bleek achteraf, bleef mee worstelen. Wat heeft Sammy Mahdi Carl De Vos ooit misdaan? OK, het is geweten dat Mahdi niet ‘iedereens vriend’ is bij de politieke collega’s van welk pluimage dan ook, maar om het zo verkorven te hebben bij Carl De Vos ... foei Sammy.

Ramses Shaffey wist het al in 1966 toen hij zijn bekende lied ‘Sammy’ schreef. Het begint als volgt:

‘Sammy loop niet zo gebogen

Denk je dat ze je niet mogen?

Waarom loop je zo gebogen?’ ...